

Til beslutningsforslag nr. B 43. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 24. marts 1993

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling og ligebehandling af handicappede med andre borgere

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren. Et af udvalgets spørgsmål og socialministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget en henvendelse fra Amdsrådsforeningen i Danmark.

Herefter indstiller *udvalget* beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal i udvalget (Fremskridtspartiets medlem) bemærker i øvrigt:

For Fremskridtspartiet er der ingen tvivl om, at der skal gøres alt for at give de handicappede en tilværelse så tæt på det normale som muligt.

Der er heller ingen tvivl om, at Fremskridtspartiet støtter tanken om, at de handicappede skal ligebehandles og have ligestilling med andre borgere.

Mindretallet er imidlertid ikke helt enig i den fremgangsmåde, der foreslås anvendt i beslutningsforslaget. Dette skyldes bl.a. følgende:

Det er ikke rimeligt, at der nu oprettes endnu en enhed, der udelukkende skal bruges administrativt. Denne enhed skal indsamle viden fra hele verden, hvilket i sig selv er en kæmpe opgave. Enhedens størrelse vil i løbet af kort tid svulme op, og der vil med tiden blive ansat et væld af folk til at administrere. Socialministeren har ganske vidst oplyst, at enheden kun skal bestå af nogle få stykker, men mindretallet frygter, at enhedens størrelse vil blive udvidet

ganske voldsomt i løbet af få år. Dette frygter mindretallet på baggrund af andre lignende opgaver, hvor der startes med en lille enhed for at få det til at »glide ned« hos Folketinget, men hvor antallet af ansatte snart vokser.

Lige så snart enheden er kommet i gang, vil man opdage, at den også lige kan det og det, og pludselig er der en kæmpe enhed. Denne enhed vil herefter koste adskillige millioner kroner, som bedre kunne være brugt direkte til de handicappede. Sådan går det med de fleste ting, politikere beskæftiger sig med. I stedet for at være til gavn for dem, der har brug for hjælpen, oprettes der bare kæmpe administrative enheder.

Den opgave, som enheden skal varetage med indsamling af oplysninger, kunne lige så godt være varetaget af de frivillige organisationer på området. De ved, hvad der er brug for, og deres administration vokser ikke bare for at vokse, men kun hvis det er absolut nødvendigt. På den måde ville enheden blive langt mere effektiv og funktionsduelig til gavn for forbrugerne – de handicappede.

Endelig mener Fremskridtspartiet, at det er helt skudt ved siden af at blande Folketingets Ombudsmand ind i sagen. For det første hører det ikke under Ombudsmanden, og for det andet er man i øjeblikket ved at ændre ombudsmandsloven, hvilket bevirker, at dette forslag lander lige mellem to stole og stiller Ombudsmanden i et dilemma.

Som der er skrevet i det i betænkningen optrykte svar på spørgsmål 8, jf. B 43 – bilag 12, kan Ombudsmanden allerede i dag gribe ind

på en række områder, der vedrører de handicappede. Der er derfor ingen saglig grund til at pålægge Ombudsmanden nye opgaver – heller ikke på dette område.

Fremskridtspartiet har dog stillet sig tilfreds med, at det ikke er hensigten med forslaget at pålægge Ombudsmanden nye opgaver, jf. det optrykte bilag.

Fremskridtspartiet har vægtet fordele og ulemper ved dette beslutningsforslag og er nået til den konklusion, at der stort set er lige så store fordele som ulemper. Af hensyn til de handicappede er mindretallets stemme dog faldet ud til fordel for forslaget, og mindretallet håber så, at intentionerne trods alt lykkes.

Peder Sass (S) Bjarne Laustsen (S) Jørn Pedersen (S) Jan Petersen (S)

Grete Schødts (S) Taaquist (S) nfm. Lilli Gyldenkilde (SF) Bente Juncker (CD)

Pia Christmas-Møller (KF) Per Tærsvøl (KF) Grethe Fenger Møller (KF)

Else Winther Andersen (V) Eva Kjer Hansen (V) Bertel Haarder (V) Tom Behnke (FP)

Dorit Myltoft (RV) Lysholm Christensen (KRF) fmd.

Et af udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 8:

Ad svaret på spørgsmål 2, jf. bilag 9

Det bedes oplyst, om ikke den del af beslutningsforslaget, der vedrører Folketingets Ombudsmand, skal udgå, når justitsministeren i svaret anfører, at Justitsministeriet finder »det rigtigst ikke yderligere at udtale sig i anledning af udvalgets spørgsmål for ikke at foregribe arbejdet i det sagkyndige udvalg, der er nedsat af Folketingets Præsidium efter indstilling fra Folketingets Retsudvalg om eventuelle ændringer i ombudsmandsloven.

Svar:

I forslaget til folketingsbeslutning om ligestilling og ligebehandling af handicappede med andre borgere anmodes Folketingets Ombudsmand om at følge udviklingen i ligebehandlingen og eventuelt meddele påtale, hvor dette er muligt inden for ombudsmandsembetets kompetence.

Hermed anmodes ombudsmanden om generelt at følge udviklingen i ligebehandlingen af handicappede med andre borgere og om i sin virksomhed at tage de relevante skridt, som ifølge ombudsmandsloven står til rådighed for ombudsmanden i tilfælde, hvor dette er nødvendigt.

Af justitsministeriets udtalelse fremgår, at det »efter Justitsministeriets opfattelse imidlertid ikke [er] i modstrid med ombudsmandsloven og intentionerne bag loven, hvis ombudsmanden anmodes om i sin praksis generelt at være opmærksom på udviklingen på et bestemt retsområde.«

Socialministeriet finder, at der i beslutningsforslaget udtrykkes en sådan generel anmodning som beskrevet af Justitsministeriet.

Der henvises i Justitsministeriets udtalelse til Det Centrale Handicapråds skrivelse af 16. september 1992 til Folketingets Præsidium. I denne skrivelse anmodes Folketingets Præsidium om at inddrage spørgsmålet om ombudsmandens indskrænkede kompetence på det kommunale område i arbejdet i det udvalg, som er nedsat til overvejelse af en revision af ombudsmandsloven.

Det kan hertil oplyses, at ombudsmandslovsudvalget den 5. marts 1993 over for handicaprådet har oplyst, at udvalget vil tage spørgsmålet om en udvidelse af ombudsmandens kompetence, som foreslået af Handicaprådet, op til behandling. Udvalget oplyser endvidere, at udvalgets opgaver er ganske omfattende, og at det derfor ikke er muligt at sige, hvornår et resultat af udvalgets behandling kan foreligge.

Det anføres i Justitsministeriets svar, at »Uden en ændring af ombudsmandsloven vil det dog efter Justitsministeriets opfattelse ikke være muligt for ombudsmanden at føre tilsyn uden for de områder, hvor ombudsmanden efter loven i dag er kompetent.«

Socialministeriet finder ikke, at beslutningsforslaget berører spørgsmålet om en eventuel udvidelse af ombudsmandens kompetence.

På denne baggrund finder Socialministeriet ikke, at Justitsministeriets udtalelse om ikke at foregribe arbejdet i det sagkyndige udvalg giver anledning til at lade anmodningen til Folketingets Ombudsmand om inden for rammerne af sin nuværende kompetence at følge udviklingen, udgå af beslutningsforslaget.